

Skattur og álíkning

Nú stundar aftur móti teirri tíð, tá farið verður undir at gera upp og skattauppgávan skal gerast. Tað reður um at fáa hesa uppgávu væl úr hondum greidda, ansast má eftir, at øll inntøka kemur við.

Í mongum fori er skattauppgávan so illa uppsett, at ilt er hjá líkingarnevndini at finna greiðu á teimum tølum, uppsett eru. Hetta førur mangan tíl misnøgð yvir tann álíknaða skattin, sjálvt um orsøkin til misnøgðina stavar frá einari ógreiðari sjálvuppgávu, og ikki sum mangan verður lagt út, at tað er líkingarnevndin, sum er orsøkin til tann órættvíska skatt, sum í summum forum verður álíknaður.

Tað er øllum greitt, at teimum ið hava fasta inntøku er tað eingin sak at kanna og finna greiðu á, um tølini eru samsvareandi uppgivin tøl frá arbeiðsgevara.

Hjá fiskimonnum er tað eitt sindur meira flokt, mangan koma ikki øll tøl við, mangan verður prísviðbót gloymd, løn-javning hjá útróðramonnum er sama brek, og eitt sum mangan er útgloymt, er ein seðil, hvussu studningurin er byttur millum útróðramennin. Øll skjøl koma til líkingarnevndina frá lønjavningargrunni, og eru tøl útgloymd, hefur líkingarnevndin rætt og plikt at leggja tey til sjálvuppgávuna. Hetta verður gjørt; skatturin verður álíknaður av tí samlaðu inntøkuni.

Hjá arbeiðanum eru inntøkurarnar uppgivnar frá longjaldstovum, so her verða fáar mis-skiljingar. Keypmenn og onnur bókhaldsskyldug skulu lata uppgávuna inn í seinasta lagi 1. februar.

Áðrenn farið verður undir at skriva sjálvuppgávuna, verður mælt til at lesa leiðbeiningarnar nøgla og á tann hátt umganga mis-skiljingar.

Frádráttur sosum góldin skattur, limagjald til vinnufeløg, sjúkuleiðir, arbeiðsleiddir, tryggingar, renta og ikki at gloyma umsiting — um hon fer upp um 500 kr. — skulu viðleggjast skjøl.

Mælt verður øllum tíl at seta uppgávuna so greidda sum gjorligt.

Hjá mongum pensionistum er sakin tann, at tey ikki eru heilt klár yvir, hvat tey hava fingið í farna ári; hetta kunnu tey fáa at vita hjá sóknarstýrinum, og at spara tað nógvar arbeiði, um eisini hesar uppgávur vónu væl úr hondum greiddar.

Allir pensionistar í Froðbiar skúla verða álíknaðir í einum lagi skatta, men um tey uttan

fyrir pensiónina vinna sær nakrad av peningi, verður hesin líknaður fult út.

At enda verður mælt til at lesa lýsing Tórshavnar líkingarnevndis, sum stóð í síðsta blaði av Sosialinum (og sum eisini er í hesum. Blaðstj.).

Skattauppgávan fyrir tey ikki bókhaldsskyldu skal vera líkingarnevndin í hendi í seinasta lagi 15. jan.

Hjá teimum bókhaldsskyldu skal hon vera nevndin í hendi 1. februar.

Lat okkum øll royna eftir forimuni at fáa eina so rættvíska skattaálíkning sum gjorligt í 1963.

Við tókk fyrir afturvæði til líkingarnevndina verða øll heilsað og ynskt gott nýttár.

Tvøroyri, 2. januar 1963.

Sverre Midjord.

Havnar Sjúkrakassi

Ungur maður, ið fyllt hefur 18 ár, konur í føroyskum og dugur at skriva á maskinu, fær pláss á kontórinum frá 1. februar 1963.

Sjálvskrivað (hondskrivað) umsókn, hjálógð viðmæli ella prótokuváttan, má vera komin á kontórið í seinasta lagi 12. januar 1963.

Havnar Sjúkrakassi; Havn, 20. desember 1962.

Formaðurin.

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

122

markatalið áttu, ið høvdu orðið. Hini tagdu. Á báti var tað formaðurin og teir gomlu, ið sögdu tað, sum sagt varð. Soleiðis var tað jú í øllum fori. Og tey, sum róptu seg góðsmannaborn, hildu seg frá teimum, sum høvdu ikki hetta umdømið. — »Nú er alt órævisi. Vit eru meira lík øll í dag. Og hvørt menniskja kann koma til fundar av ymissum slag, og hava orðið. Hvørt menniskja kann taka ein penn og skriva brøv, blaðgreinir og hvørt av sínum. Nei, eg hugsi ikki tað er hent annað enn tað, at tey nógvu eru komi n sær upp ájavnt við tey fáu, sum áður gingu og brettusar á.«

Nú vildi hon fáa at vita, hvat hetta var, hon hevði sætt í bløðunum um Tormann, um enn hann var komin til ilnar við lærararnar á skúlanum ella hvat? — »Tað hevur tú ikki lært inni her, at svara illa aftur, ella øva tær imóti teimum, sum fyrir skulu standa. Men eg fekk ikki skil á hesum, tí hvørt blaðið hevði sína søgu, og.....

Tormaður fánar eitt sindur, tekur hondina upp í hárið og dregur á. Tá er Elspa har! »Hvar hatta var? spyrja tygum; Jú, ilgitan, tvæil. Hesi bløðini keglast um politikk bæði seint og tíðliga. Og sakleys menniskju liggja ímillum. Tormaður hevði, sum annar ungdomur, verið til eina skrudgongu, tey rópa, hevði borið tað føroyska flaggið fyrir teir. Punthavn var so beinan vegin uppi sum ein boði, pentaði søgur um hetta, sum hann var maðurin til. Og so Albert Buch á øðrum træi. Aftur at penta í sínum lagi. Soleiðis er tað altíð. Fer fyrst annað blaðið upp at skúma, so leggur hitt framat beinan vegin og sigur beint tvørtur imóti. — Nei, hatta skulu tygum einki leggja á.«

Mamma segði so ikki meira um hetta, sat tígandi og hugdi hugsandi fram fyrir seg eina løtu. Tá heldur hon við Elspu, at hon hevði kanska havt hug at sætt húsini. Tær fara so báðar at ganga runt í øllum slátrinum. Rúnjini eru nóg, innbúgvir nóg og stásligt. Alt er væl hildið, reint og ruddiligt; men so manntómt, so tígandi og støðað, Gamla visti henni myndir av manni

Føroya Skipara- og Navigatør-felag

heldur eykaaðalfund mikudagin 9. januar kl. 7 í losjuni. Sama dagsskrá sum til ársaðalfundin.

Nevndin

Genta søkist

Ein røsk genta fær pláss beinanvegin. Nógvir hentleikar í húsinum, og góð løn.

Prentsm. vísir á.

Haldið Sosialin

Ekspeditrísar

Ein álitandi genta, sum er von við at flýggja út, fær pláss við tað sama.

Havnar Keypsamtøka.

SOSIALURIN

Bláðstjóri:
Vilfríð Sørensen

Útgevart:
Føroya Javnaðarflokkur

Prent:
Prentsmiðjan á Høysbreyt

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Útbjóðing

Vegna Stýrið fyrir Klakksvíkar sjúkahúsum verður eitt vatnleiðningsarbeiði (jórð- og rørleggjaraarbeiði) við sjúkrahúsinu boðið út alment.

Útboðstillfarið fest hjá undirritaða móti kr. 50,00 í veðhaldi frá mánaðegnum 7. januar 1963.

Lisitationsfreistin endar tann 21. í sama mánað kl. 18.00.

KJARTAN BÆRENTSEN,

verkføðingur

Landavegur 56 — Tórshavn tlf. 2133

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverknum!

Lýsing viðvíkjandi

SPRITTKORTUM

Skamtanarkort fyrir spritt fyrir 1963 verða í Havni útlýggjað frá fólkayvirlitinum í Ræktarsgøtu.

Spritt fyrir hesi kort verður útlýggjað tá antin húsbóndin ella matmóðirin hevur undirritað kortið, og bert tá.

Spritt fyrir loyvi frá Landsstýrinum verður útlýggjað, tá loyviseigarin hevur undirritað kortið.

Spritt til skúlar, feløg o. a. bert tá Landsstýrið hevur merkt við, hvør rætti avvarðandi er, og hesin hevur undirritað loyvið.

»SÝRAN«

POUL ISAKSEN

123

og børnum, sum vóru borin út: »Hetta vóru tey, sum skuldu vaksa upp her, vera her. Einaferð vóru vit nóg. Her var liv og stákan. Men nú liggja tey í kirkjugarðinum, og eg horvi skjótt tann vegin eisini. Men eg klagi ikki. Hetta var tað, lagnan hevði til mín. Og takk fái Gud, og eigi teir báðar eftir, so tað er kanska hansara vilji, at her skal koma fólk aftur. So leingi eg eri á fótum, skal eg royna at halda alt, so einki fer í órøkt fyrir teimum.« Hon visir henni eisini handilshúsinu, ta stóru krambúðina og goymslurúminu. — »Her var eina ferð rættliga stórur handil,« sigur hon, »nógur fiskur kom upp á land, og vit turkaðu á helluni. Nógvar arbeiðsfólk. Alt treivst og mentist. Men so fall alt, tí maður mín varð borin á kirkjugarðin.«

Elspa gongur tígandi og hyggur at øllum, dugir einki at siga. Hon sær fyrir sær ta tíðina, tá ið alt hetta er í brúki. Í dag er alt deytt og tómt, illgrasið veksur inn í dyr, bert slitin gólv, niðurlaðar trappur og máðar gáttir minna um tað, sum var. Nú stóð bert ein einsamøll ung genta í tí stóru krambúðini og vígaði smáting til eina gamla, loftskotna konu, sum var komin at avreiða nokur egg.

Jú, Andras undir Reyni hevði havt rættliga stóran handil eina ferð. Nú gekk einkjan eftir hann einsamøll og húglaði um alt, droyndi um, at tað skuldi reistast aftur, tá ið sonurin kom full-lærður úr Keypmannahavn. Men her var meira hent, skiltu tey ungu. Tað var ikki bert hetta, at Andras doyði, men tað var hent eitt tíðarskipti, so tað var ikki at venta, at her nakrantíð kom fiskur upp á land meir. Nú er tað ikki báturin, sum verður tikin av lunn, ið veiður fiskin, men dekkfórin, ið liggja í tryggum havnaløgum, sum færa fiskin heim av fjarum høvum. Og her kemur aldri havn, her er opin havssíða, og tí hevur bygðin her onga framtíð — út yvir tað, at nakrir bønder kunnu vera her.

Tá ið tær fara at hyggja at húsunum, fer Tormaður út í bygðina, spákar spakuliga gjøgnum túnini, hyggur at øllum, varnast um